

Toimittajalta.

– Lupasitte puhua jotakin poliittisesta ohjelmastanne ja keinoistanne sen toteuttamiseksi. Ellen viime kerralla käsittänyt teitä väärin, on Ruusu-Ristin n. s. poliittinen ohjelma hyvin kaukainen ja hyvin kauas tähtäävä?

– Olette oikeassa. Meidän „poliittinen“ ohjelmamme on sama kuin elämän oma ohjelma eli „Jumalan suunnitelma“, joksi sitä usein nimitetään ja josta tavalla tai toisella puhutaan kaikissa uskonnoissa. Tämä elämän ohjelma eli lopullinen päämäärä on se Jumalan valtakunta, jossa kuninkaana hallitsee Jumala ihmisten omistatunnoissa, jossa ihmiset elävät veljinä maan päällä, kun miekat on taottu auroiksi eikä väkivaltaa enää tehdä yhdellekään olennotle; lammas lepää suden suojelemana ja lapsi leikkii leijonan kanssa; vääryyttä ei harjoiteta, vaan kaikki rakastavat ja auttavat toisiaan. Tämä tietäjien ja profeettain antama tulevaisuuden kuvaus tuntuu vielä meistä nykyajan ihmisistä melkein yhtä naiivilta kuin saavuttamattomalta. Saavuttamaton tuo tulevaisuus ei ole, koska se on luonnon oma suunnitelma. Jumalan tarkoitukset kyllä toteutuvat, vaikka, kuten sanotaan, hänen myllynsä jauhavat hitaasti. Naiivi tuo tulevaisuus ei liioin ole, sillä profeetan katse ei ole kiintynyt kuin muutamiin ulkonaisiin seikkoihin, jotka niin räikeästi erosivat hänen aikansa olosuhteista. Hän ei ole puhunut – ehkei ole kyennyt puhumaan – kaikesta siitä kulttuurielämästä ja kaikesta siitä järjenkehityksestä, joka on tuon tulevaisuuden sekä edellytyksenä että sisältönä. Naiivi se aika ei ole, vaan ylevän henkevä ja älykäs. „Lapsellinen“ se on vain siinä mielessä kuin Jeesus käyttää lapsi-sanaa: sen ajan ihmiset ovat kaikki „lasten kaltaisia“, koska he eivät muuten kuuluisi Jumalan valtakuntaan. Pieni esimerkki: maailmansodan loppuaikoina taistelevat kansat ikävöivät rauhaa; ei rauha silloin heidän mielestään ollut naiivi eikä kulttuuria vastustava; pikemmin se oli heidän silmissään ainoa järkevä ja inhimillinen elämänlaatu maan päällä. Jolleivät yksilöt ja kansat yhä olisi niin epävakaita, horjuvia ja pintapuolisia, saattaisi uskoa ja toivoa, että heidän järkeensä vähitellen mahtuisi käsitys sodan ja hävityksen naiivisuudesta ja kulttuuria vastustavasta luonteesta. Niinkuin nyt on, uskallamme vain toivoa, että yksilö toisensa perästä saa silmänsä auki – joukkojen vielä kulkiessa kiihkoilijain vanavedessä.

– Ihanne on kaukainen ja korkea. Epäilemättä kestää, ennenkuin ihmiskunta sen saavuttaa. Miten siis teette työtä semmoisen ohjelman toteuttamiseksi?

– On kaksi keinoa: eksoteerinen ja esoteerinen eli ulkonainen ja sisäinen. Eksoteerinen on yleistä valistustyötä, esoteerinen semmoisen valiojoukon kasvattamista, josta viimein oli puhe. Edelliseen kuuluu oikean elämänymmärryksen levittäminen. Tätä oikeaa elämänymmärrystä nimitämme teosofiaksi, välistä kiinteämmin Ruusu-Ristin teosofiaksi eli kristosofiaksi. Se on „oikea“, sentähden että se on kaikkien uskontojen ydin; kaikki viisaat, kaikki suuret tietäjät ja profeetat, kaikki ihmiskunnan vapahtajat ovat sitä opettaneet; kirkkaimpana

ja selvimpänä Gautama Buddha ja Jeesus Kristus. Voimmepä lisätä: tuon elämänymmärryksen huippu on saavutettu Jeesus Kristuksen persoonassa ja opissa. Teosofia ei täten ole mitään „itämaalaista tuontitavaraa“, vaan oman länsimaalaisen kristinuskomme todellinen ydin ja sisältö. Ken Kristusta seuraa, hän on samalla teosofi. Sitä vastoin ei ole teosofi enemmän kuin kristittykään se, joka Kristuksen oppia vastustaa, nimittäköön hän itseään millä nimellä tahansa.

– Entä Kristuksen oppi?

– Tarvitseeko kysyä? Se on rakkauden oppia, kuten kaikki hyvin tietävät. Jeesuksen persoona uhkuu inhimillistä, jumalallista rakkautta. Ei yksikään „kristitty“ ole tästä epätietoinen. Ihmiset vain arvelevat, että kukaan ei osaa olla ja rakastaa niinkuin Kristus. Totta kyllä, sillä Kristus-aste on suuren ja pitkän elämäkokemuksen tulos, mutta me kristityt emme edes yritä kehittyä rakkaudessa, koska emme tunne Jeesuksen antamia erikoisneuvoja rakkauden kehittämiseksi.

– Onko Jeesus antanut erikoisneuvoja?

– Tottakai. Ei hän muuten olisi ollut ihmisten opettaja.

– Entä nämä neuvot?

– Ne ovat hänen viisi käskyänsä, jotka luemme Vuorisaarnassa: älä suutu, älä ole epäpuhdas ajatuksissakaan, älä vanho (äläkä valehtele), älä vastusta pahaa, älä vihaa vieraita kansoja. Ne ovat Matteuksen evankeliumin viidennessä luvussa, ja jos ette ensi lukemalta niitä huomaa, käyttäkää apunanne esim. minun „Vuorisaarna“ käännöstäni. Niihin ja rakkauden yleiskäskyyn sisältyy se oikea elämänymmärrys, jota meidän pyrkimyksemme on levittää – levittää ja opettaa siinä toivossa, että kristilliset kirkot sen omaksuvat ja että sitä ruvetaan lapsille kouluissa opettamaan. Se on eksoteerista työtä ohjelman toteuttamiseksi ja se tapahtuu puhutun ja kirjoitetun sanan välityksellä ennen kaikkea.

– Eikö elävän elämän ja esimerkin avulla?

– Tietysti, vaikka meiltä ihmisiltä ei siinä suhteessa sovi liikaa vaatia. Me lankeamme ja erehdymme, mutta totuus pysyy. Senpätähden meillä onkin esoteerinen työemme, se itsekasvatus, jonka avulla koetamme luoda valiojoukon yksilöitä, jotka todella kaipaavat jumalallista vanhurskautta . . .

– Ah niin . . .

– Ja jotka kuolemien ja syntymäin kautta lopulta kasvavat täydellisiksi. Jos siis eksoteerinen työ on aatteiden levittämistä, on esoteerinen niiden toteuttamista – hiljaisuudessa, vaatimattomuudessa. Niin ollen ei siitä sovi sen enempää puhua . . . Kaikki inhimillinen on epätäydellistä.

*

Ruusu-Ristin vuosikokous on suunniteltu pidettäväksi pääsiäisenä. Torstai-iltana maaliskuun 28 p:nä on n. s. tutustumisilta ja perjantai-aamuna kello 10 alkaa

varsinainen kokous esoteerisella hartaushetkellä, jatkuen kello 12 virallisena vuosikokouksena. Perjantai-iltana on Väinämölooshiin kokous, jossa suoritetaan vihkimyksiä ja koroituksia. Lauantaina kokoontuu Suurlooshi kello 11 a. p., kello 4 i. p. on esitelmä ja illalla virallisen vuosikokouksen päätös. Pääsiäissunnuntaina on päivällä kello 12 vuosijuhla Kansallisteatterissa ja illalla kansalliskongressi (n. s. itsenäisyysjuhla). Maanantaina on esitelmä ja uusien jäsenten installointi.

Vaikka meillä äsken oli kokous – vuoden vaihteessa, – toivomme kuitenkin, että jäsenemme saapuvat runsaslukuisesti vuosikongressiimme, joka lupaa tulla yhtä kauniiksi ja onnellistuttavaksi kokoukseksi kuin entisetkin ovat olleet.

*

Minua on pyydetty oikaisemaan mahdollista väärinkäsitystä, joka on voinut aiheutua viime numerossa olleessa Temppelelirahastoa koskevassa lainojen pyynnössä. Lainanottaja ei tietysti ole Temppelelirahasto, vaan Ruusu-Risti, joka Neuvostonsa välityksellä ottaa rahoja lainaksi Temppelelirahaston hyväksi.

(Ruusu-Risti 1929 Maaliskuu N:o 3, s. 93-96)